

Баща ми бѣше опредѣленъ чиновникъ на едно мѣсто отвѣдъ рѣкъ-тж Дунавъ. А кагато ся случи по оныя страни бой, и мѣстото ся завлада отъ непріятелиты, принуди ся да побѣгне изъ отечество-то ни. Князь-тъ, кому-то слугуваше, бѣше загубилъ сичко, и не бѣше веке въ състояніе да му даде нито най-малкъ помощъ, ако и да имаше камъ него голѣмо расположеніе. Прочее ные ся намѣрихме тогава въ крайно сырома шество; злощастна-та моя майка умри отъ скѣрбь-тж и злополучіе-то си. Въобрази си печално-то състояніе моего отца за смърть-тж на неговж-тж любезиж съпругъ, и мож добродѣтелиж майкж.

Като остана самъ си съ двѣ дѣтца брата ми и мене, нѣмаше мѣсвинж да послѣдва ихтя си за да отиде да найде новъ приходъ за живѣніе. Единъ житель у онова село, дѣто почина майка ми, единъ добъръ мѣдникарь (бакжрджій) прѣдложи на баща ни да земе брата ми, и да го има, додѣто той намѣри способъ